

רעז"י

מסורת הש"ס

הנודר מן הירק פרק שביעי נדרים

מ.

ר"ז

עין משפט
נר מצוה

מב א מיי פייא מהל'
תרומות הל' כא:
מג ב מיי שס הל' כג:
מד ג מיי פיו מהל'
מעשרות הל' ו סמג
עשין חלה:

מִזֶּה ד' מִי פִי"א מֵהֶל' תְּרוֹמוֹת הֶל' כִּבִּי:
 הֵאָה מִי פִי"א מֵהֶל' נִדְרִים הֶל' אֶמֶג לְאֻזִּין רִמֵּב טֹוֶשׁ"ע יו"ד סִי רֵכ סֵעִי אֵל:

ב ו מיי שם הל' ב טוש"ע
שם קע"ג:
ג ז מיי שם הל"ג טוש"ע
שם קע"ד:

ד ח מיי שם הל"ד
טוש"ע שם קע"ו:
ה ט מיי שם הל"ד
טוש"ע שם קע"ט:

ד י מיי שם הל"א טוש"ע
שם קע"א:
ד ב מיי הל"ב טוש"ע שם
קע"ג:
ד ג מיי שם הל"ג טוש"ע

שם קע"ה :
 מ מ מ"י שם הל"ד
 טוש"ע שם קע"ז :
 י נ מ"י שם הל"ה טוש"ע

שם סעי' י:
יא ס ע מ"י שם הל"ן
 מוש"ע שם סעי' יא:
יב פ צ מ"י שם הל"א
 מוש"ע שם סעי' א:

תוספות

בגדולי גידוליו. נאך
דכלל וויסא
איז גידולן אלס מרומם:
אויסשטעלן. רבי מנחם
אפילו דער שאץ וועט
אלע גידול גידולן וואלן;
והחתם השכל גידוליו
מותרין לאכול אכילת
מאדען בלא מעשר ברבר
שווארען בלה. נאך מוטין
דער דאך וועט אלע גידול
גידול גידולן מרומם כמו
עצל: אלץ חכם אלע
דער האט רבי. פירט
אלס דאסער גידול גידולן
אקורירן ער טעל גידול
אלס ממה דלע רבי גידול
גידול ער טעקער נאכט
האלט גידול אלעך געבלי
גידולן לעיקר וועכערס
ממנו בייער אלע גידולן
ער עיקר מומר קל' ויש
אלפרס דפרשתי דמלחא
דבי מנחם מיייר דרבו
גידולן אלס עיקר:

הדרן עלך הגודר מן
הירק
קונם יין כו' שאני מועם
היום אינו אסור

אלא עד שתחשך. ולא
ביום ד' אסור בכל השבת.
ומו כן דאף השבת משבוע
ר"ח להבא. פי' ר"ח שבט

וזה בחכמה המעמיקה בשנה
באור היא כלשבע שמונים
באור היא כל השבת כלומר
הוא שהוא משבע שבע
הוא שהוא בו כללנה כלומר
וגם משנה הבאה לכך קרי
בשניות חסר בכל השבע
עד שנה אחת כלומר פני
שנה ולא עד כלל לכך אינו
ר' יום אומר עד שיצא.
מאמתתו לומר פני שנה
דין היא מותר שהרי הגיע
כשאר יום אחד ואז הוא

קִבְּרָם יִין שְׁאֵי טֹעַם הַיּוֹם אֵינּוּ אֶסְרוֹר אֲלֵא עַד שְׁתַּחֲשֵׁךְ. דְּכִיּוֹן
 דְּאִמְרַת הַיּוֹם לֹא מִשְׁמַע אֲלֵא עַד שִׁגְמוֹר אוֹתוֹ יוֹם דְּהֵיִינוּ
 עַד שְׁתַּחֲשֵׁךְ: שָׁעָא זוּ. אִם נִדְרָא בְּאַחַד מִימֵי הַשָּׁבוּעַ אֶסְרוֹר כָּל
 יְמֵי הַשָּׁבוּעַ וְיוֹם שַׁבָּת עֲמֹמָא בְּכָלל אֶסְרוֹר שֶׁל שָׁבוּעַ שַׁעֲבַר דְּכִי אִמְרֵי
 אֵינְשֵׁי שָׁבָת זוּ דַּעֲמִיּוֹהּ עַל יְמֵי הַחֹל
 הַדְּמִית בְּשֵׁם יְהוָה הַשָּׁבוּעַ הַזֶּה יִבְרָךְ

הגדולין והתנן⁶ "גידולי
גידולין קאמרינן
גידולין חולין הא
זרעו כלה והתנן
בדבר שזרעו כלה
כלה גידולי גידולין
ולין על עיקרו מותר
ועליו:

הדרך עלך הנודר מן הירק

היום אינו אסור אלא
שבת זו אסור בכל
דבר יחדש זה אסור
בא ^השנה זו אסור
השנה לעתיד לבא
ל השבוע ושביעית
אחד ^בשבת אחת
ישבוע אחד אסור
אסור עד שיגיע
שיצא עד ^דלפני
אסור עד שיגיע
שיצא: ^גגמ' קונם
אמר רבי ^הירמיה
ה לחכם מאי מעמא
היום משום יום אחד
א"ל

אעפ"ס שנימינית מכלל שבע שבצרה. ולפי האי פירושא נראה לי דמאי דקתני גבי שבת ושביעית לשעבר וגבי חדש ושנה להבא ולא קתני כוליה בלהבא לאשמועינן דינא דדודר בצאמנא ומניס הללו דבזמנא שבת ואמנא שביעית אסור בשבת ושביעית הבאים מה שאין כן בצודר בזמנא ההודש ואמנא שנה שמונת בראש חדש וראש השנה הבאים. מיהו האי פירושא לימיה דרז"ל שבת זו או שבע זה קאמר למא יאסר בשבת ושבע הבאים הו"ל לן לנימיר שלא יאסר אלא ביום שבת ושנה שביעית שעומד בהן וכדאמרין בפ"ק דראש השנה י"ג: דהמודר הנאה מחבירו לשנה אפילו לא עמד אלא בכ"ט בחולל כיון שהגיע אחד בחשתי עלתה לו שנה אלא פירושא קמא עיקר: ואם אמר יום אחד ששנה אחת וכו' אסור מיום ליום. כלומר היקף אחד וביים אחד אסור מעת לעת: גב' לכשתחשך לריך שאלה נאסר. אע"ג דמדינא כי אמר היום מותר לכשתחשך כדאמרין במתניתין אפילו הכי מדרבנן ריך שאלה: אמר רב יוסף גזירה היום משום יום

[illegible]

תרומה. דאין גידולי היתר מעלין את האיסור: בגידולי גידולין
קאמער. דהיי קאמער גידולי צלל של תרומה שנטעה ורבו גידוליו על
עיקרו דהוו לרוב גידולי גידולין: **תנינא וכו'.** דגידולי גידולין של
תרומה חולין: **אפי' דבר שאין זרעו כלל.** כגון צלל גידולי גידולין
תרומה: **דבר זורעו כלל.** כגון
חמישים גידולי גידולין דהוו השני:
היתר מעלין את התרומה תרומה בגין
קאמער תנינא בגיד
אפילו דבר
הטבל גידוליו מותר
דבר זרעו זרעו
דזהו השלישי:

הדרך עלך הנודר מן הירק

קונם יין **שאני** טועם **היום**
 דמשמע כל זמן שהוא יום
 ומתן לא: **צנח** זו. והיה עומד בשבת
 אסור בכל השבת בשבת ימי השבוע:
ההפך **עצרה**. כלומר (א) בשבת
 שהוא עומד זה, ולחיי קרי ליה שערה
 לפני שהשבת זה אינו מתחשב אחר
 ימים הבאים אלא אחר ששת ימים
 שעברו: **חדש** זה. אמר קונם יין
 שאני שותה בזה החדש והיה עומד
 באותו יום של ר"ח: **אסור בכל**
החדש. בכל שלשים יום הבאים:
 ו**ראש חדש** **להבא**. כלומר (א) ר"ח
 זה שהוא עומד לתוכו הוא נמנה עם

ומים הבאים שהוא ראשון שלהם:
ועון אם היה עומד בראש השנה ואמר
קונם יין שאני טועם שנה זו. אסור
בכל השנה ואותו היום שני ראש
השנה שהוא עומד 13. ולהכי קרי
לעמיד לזא לפי שהוא נמנה לימים
ולחדשים הנכנסים שהוא אחר זמן
ולהכי קאמר לעמיד ולא קאמר לי
השמיטה ואמר קונם יין שאני טועם
הזא. ⁽⁷⁾ ואותה שנה שביעית שהיא
שמיטה.

גליון הש"ס

ה' המבל גידוליו
תרין. קשה לי הא בטבל
ש גידוליו יבטלו דהא
ל זכ"ס והוי כמו נדרים
דלוי גידולין אסורין דאין
ביטול דהוי דשיל"מ וה"נ
ל וס"ע: ברש"י ד"ה
ה להבא. בלומר. עיין
ה דף נו ע"א רש"י ד"ה
להבא:

פירוש הרא"ש

תמן גידולי תרומה
רומה]. משנה היא צפ"ט
ורומות (מ"ד) ומפרש
גמא צפ"ק דשבת (דף
) לילמא משהי ליה ואתי
י תקלה: הא גמי
ינא. אי איירי נמי
גידולין אכתי איכא
קשויי מאי קמ"ל גדולין
ימה שינו גידולי גדולין
רומה סיימ דקן ממתי
גידולי תרומה תרומה

כלל גידולי תרומה ב' וזמן לאפילו גידולי גידולין של טבל אסורים בדבר שאין זרעו כלה כל שכן כלל גידולי תרומה תרומה וגידולי טבל חולין: רבויא דרבו גידוליו על עיקרו דמותר ויולי גידולין כלל רבו אבל רבו אפי' גידולין מותרין דגידולי הימר מעלין את האיסור:

הדרן עלך הנודר מן הירק

[illegible]

מוס

יילו דבר שזרע ללה, כגון מצוה וקטנים (שבת יז.) **הטבל** גידוליו מותרין. אע"פ שנמחרת כצרי
בל, וחרצו ולא הפריש מעשרותיו חלה וזמנו וגמרו וקצרו, מותר לאכילת ארעי עד שימרח כצרי,
ומה, מדרבנן הוא ולחומרא, שלא להפסיד את הכהנים, אבל גידוליו טבל חולין הן והרי הן כשקולרן
עד שימרחם (פסחים יד.). **רבויה דרבו**, אם היה מחילתו כית ושכר נכנייה (ראמיה בשמח).

הדרין עלך הנודד מן הירק
עמה בקרוב, ומשום דקרי להווא אשמוקד שענה, קרי להאי דלקמיה להנא (ר"ה תע). עד הפסח.
לך עד הפסח, אסור עד שיגיע. ומשנכנס ליל ראשון מותר, ואם אמר עד שיחא פסח, אסור

[illegible]